

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (17/3 86) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren overveje at lade kulturministeriet være medvirkende til på samme måde, som man i dag yder tilskud til at bevare danske antikviteter på museer og lignende, også at bevare gamle danske husdyrracer for vore efterkommere?«

Begrundelse

Akkurat som man i dag udstiller danske antikviteter på egns museer m.m., kunne man jo også udstille de gamle danske husdyrracer, som nu næsten ikke findes mere. Disse skulle naturligvis være i et naturligt miljø som f.eks. Frilandsmuseet i Lyngby, hvor man har udstillet gamle danske gårdbygninger. Museumsarealet kan virke noget sterilt; dette kunne der rådes bod på ved i naturlig tilknytning til bygningerne at have de omtalte gamle husdyrracer.

Man troede, at de gamle husdyrracer var uddøde, men en privatmand har på Damgården på Lyø samlet en enestående bestand af de gamle husdyr. Hvis denne gård med disse dyr får lov at bestå, vil gården være leveringsdygtig i disse originale racer.

Spørgeren mener, at det vil være synd, at disse dyr til stadighed skal være gemt væk, men kunne i stedet ønske sig, at børn i dag og fremover fik lejlighed til at se, hvordan en ko, en gris, et får m.m. så ud, inden dansk landbrug startede den intensive danske husdyrproduktion, der har ødelagt mange af de gamle robuste arveanlæg og i stedet nu frembringer strømlinede eksemplarer, der både skal passe til det ene og det andet, men så til gengæld har fået en masse skavanker.

Svar (21/3 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Bevaring af gamle danske husdyrracer er en opgave, der primært må varetages af andre end museer. En sådan bevaringsopgave forudsætter en sagkundskab og faciliteter, som museerne normalt ikke vil være i besiddelse af.

Derimod kan nogle af de kulturhistoriske museer, typisk frilandsmuseerne, medvirke til at vise danske husdyr som et naturligt led i

bygningssamlingerne og dermed i disse museers arbejdsområder. Dette sker allerede i dag på en række frilandsmuseer.

Disse museer, der i øvrigt samarbejder om en række fælles spørgsmål i en såkaldt »landbrugspulje«, er meget interesserede i at kunne vise typiske eksempler på gamle danske husdyrracer, men hidtil har det været vanskeligt for museerne at få fastlagt disse typiske eksempler. Imidlertid er der nu nedsat et udvalg under landbrugsministeriet med den opgave at bevare genressourcer hos danske husdyr, og en repræsentant for »landbrugspuljen« er indtrådt i dette udvalgsarbejde.

Spm. nr. S 846

Til *landbrugsministeren* (17/3 86) af:

Inger Harms (SF):

»Hvilke muligheder har ministeren for økonomisk at bidrage til, at Damgården på Lyø kan blive ved med at producere de originale danske husdyr, som mange for længst troede var uddøde, men som nu er samlet dér – efter en stor indsats fra en privatmands side?«

Begrundelse

Det burde være af stor betydning for dansk landbrug med henblik på vore efterkommere at være med til at bevare eksemplarer af gamle danske husdyr. De husdyr, vi ser i dag, har jo ændret sig på mange måder gennem vor intensive husdyrproduktion og har efterhånden meget lidt tilfælles med de originale gamle racer.

Vi er så heldige, at en privatmand har gjort et stort arbejde med at samle gamle eksemplarer rundt om fra hele Danmark, vel at mærke også dem, man i dansk landbrug troede for længst var uddøde.

Hvis ikke ministeren mener direkte at kunne bidrage med økonomiske midler, kunne ministeren måske foreslå andre veje, således at vi kan bevare disse gamle dyreracer.

Svar (3/4 86):

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Damgården på Lyø ejes af staten, der har bortforpagtet ejendommen til Selskabet til Bevarelse af ældre danske truede Husdyrra-